

hele den civiliserede Verden bruger saa radikale Midler mod Kvægsygdomme som vi.

Jeg vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa et Spørgsmaal, der staar dette meget nær. Det er vedrørende de ugentlige Eksportmarkeder i Esbjerg. Det gælder naturligvis om, at der ved disse Eksportmarkeder melder sig de flest mulige Købere, ikke alene Købere her fra Landet, men ogsaa Kommissionærer fra Hamburg og andre Steder. Men Forholdene dernede ere ikke gode for Tiden, og det kan ikke blive ved at gaa, som det gaar. De Stalde, der ere byggede med Eksportmarkederne for Øje, ere alt for smaa og snævre, saa Kreaturerne ikke præsenteres paa den bedste Maade, hvad der naturligvis har sin uhyre Betydning. Der er fra de vestjydske Landboforeninger allerede for længst indsendt et Andragende om, at Landbrugsministeren vil tage sig af Sagen og bidrage til, at der bygges andre Stalde, hvad enten det saa skal være Staten eller Esbjerg Kommune, der bygger dem.

Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der sidste Aar blev vedtaget en Lov om Anlæg af et Dige i min Valgkreds, nemlig et Dige fra Vester Vedsted til Store Darum, at der var Tale om en ret stor Bevilling fra Statens Side til Projektets Gennemførelse, og at det var Meningen, at det skulde være færdigt i Løbet af 3 Aar. Det forekommer mig nu, at det er gaaet uhyre langsomt med den Sag i Trafikministeriet. Til Trods for, at de forberedende Arbejder netop skulde gøres i Aar, er man endnu ikke kommen saa langt, at man har kunnet vælge Bestyrelser derovre, og jeg mener, at Ministeriet for offentlige Arbejder er Skyld deri. De forberedende Arbejder skulde, som sagt, gøres i indeværende Finansaar, hvor der er stillet 135,000 Kr. til Raadighed, men efter Lovforslagets Motiver skulde der i det kommende Finansaar anvendes $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Alligevel har jeg ikke paa det foreliggende Finanslovsforslag kunnet finde en Bevilling, der tilsigter at tage kraftigt fat paa Diget i Finansaaret 1910—11. Jeg vil spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvorfor denne Bevilling ikke er opført paa det foreliggende Finanslovsforslag, da det temmelig sikkert fremdeles er Meningen, at Diget skal være færdigt i Løbet af de 3 Aar, der var Tale om, da Lovforslaget blev vedtaget.

Der er ogsaa et andet Digeprojekt derovre, som jeg skal omtale; det er et Projekt om en Dæmning fra den lille Ø

Manø, der ligger ud for Fastlandet, og over til Kysten ved Vester Vedsted. Der er ikke nogen Lodsejerinteresse deri, fordi netop den Fordel, der skulde komme ved Anlægget af en saadan Dæmning, fuldt ud vil komme Staten til gode. Projektet er udarbejdet af Hedeselskabet, og jeg mener, at det bør omtales her, baade fordi det er et interessant Projekt, og fordi det kan faa stor Betydning, idet man maaske ad Aare, hvis Dæmningen bliver bygget, vil kunne vinde i Tusindvis af Tønder Land, saaledes at Øen Manø igen kunde blive landfast med det øvrige Jylland, som den temmelig sikkert i gamle Dage har været. Men det er jo muligt, at den nuværende finansielle Situation ikke indbyder til saadanne Arbejder til Trods for, at den kun er anslaaet til at koste omtrent 80,000 Kr., og til Trods for, at Staten skal have hele Fordelen ved den Landvinding, som paa den Maade maaske kunde skaffes.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Det er med Hensyn til Grænsegendarmeriet. Jeg omtaler dette Forhold, fordi jeg mener, at der muligt kunde ske Besparelser ved dette Grænsegendarmeri, at man ved at indrette det paa en mere praktisk Maade kunde spare noget Mandskab og derved indvinde nogle Penge. Man kan ogsaa paa det foreliggende Finanslovsforslag se, at der er foretaget ikke saa faa Besparelser. Men jeg vil gerne vide — jeg tror, det i høj Grad er i Grænsegendarmeriets Interesse —, hvad man har tænkt i Finansministeriet, at man vil gøre, og hvilken Ordning der i det hele tilsigtes. For Tiden er det et militært Korps. Der var maaske Mulighed for, særlig da den nuværende Regering i alt Fald hidtil har været meget imod alt, hvad der overhovedet smagte af Militær, at man nu vilde forandre dette. Jeg tror, at man dernede ikke vilde have noget imod, at man omdannede det til et stedligt Opdager- og Kontrollkorps. Jeg vil, som sagt, spørge den højtærede Finansminister, hvorledes han tænker sig hele dette Forhold ordnet.

Det er naturligt, at den ene Taler efter den anden har omtalt den finansielle Situation. Man skulde kende danske Politikere daarligt for ikke at antage, at det for dem gælder om — og maaske har danske Politikere denne Egenskab fælles med Alverdens andre Politikere — at skyde Skylden over paa hverandre. Vi have allerede set, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K.